

Rabbi Dovid Yosef

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רמח סעיף א

מותר להפליג בספינה אפי' בערב שבת, אם הולך לדבר מצוה ופוסק עמו שישבות, ואם אח"כ לא ישבות אין בכך כלום, אבל לדבר הרשות אין מפליגין בספינה פחות מג' ימים קודם השבת. **וברמ"א שם ס"ד** יש אומרים שכל מקום שאדם הולך לסחורה או לראות פני חבירו חשוב הכל דבר מצוה ואינו חשוב דבר הרשות, רק כשהולך לטייל. **ובמשנ"ב שם ס"ק לד** לסחורה. אפילו יש לו מזונות והולך לסחורה להרוחה ולגבות מעות מא"י שהוא חולה כל עוד שאינו גוסס לא מקרי פסידא ודאית [מ"א] והא"ר מיקל בזה דלא גרע מהולך לסחורה וע"כ מותר להפליג עבור זה בתוך ג' ימים.

ספר חסידים סימן תשצג

מי שאשתו מעוברת והגיע חדש התשיעי יתפלל שלא תלד אשתו בשבת שלא יחללו שבת.

Rabbi Shmuel Irons

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד ב

אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת. אמר רב חמא בר אבא, ואיתימא ר' חייא בר אבין: כולם מתו מיתה רעה. מאי היא? א"ר נחמן: אסכרה.

משנה מסכת אבות פרק ב משנה י

רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך

תלמוד בבלי מסכת שבת דף נד עמוד ב

כל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מיחה - נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו - נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו - נתפס על כל העולם כולו.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף כד עמוד א

מאי דכתיב ואקח לי (את) שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי חובלים, נועם - אלו תלמידי חכמים שבארץ ישראל, שמנעימין זה לזה בהלכה. חובלים - אלו תלמידי חכמים שבבבל, שמחבלים זה לזה בהלכה.

ספר המנהיג הלכות אירוסין ונישואין עמוד תקלח

ואין מנהג לכנוס בין פסח לעצרת ולא מפני שאיסור יש בדבר אלא למנהג אבילות על מה שאירע שבאותו הפרק מתו י"ב אלף זוגות תלמידי' לר' עקיבה על שלא נהגו כבוד זה לזה, אבל מקדשין שאין שמחה אלא בחופה בקידושין בנישואין, ומי שכנס אין בו שום איסור שבעולם. ואך מנהג בצרפת ופרובינצ' לכנוס (מל"ב) [מל"ג] לעומר ואילך. ושמעתי בשם רבי' ר' זרחיה מגירונדא שמצא כתו' בספר ישן הבא מספרד, שמתו מפסח ועד פרוס העצרת, ומאי פורסא פלגא כדתנן שואלין בהלכו' הפסח קודם לפסח ל' יום ופלגא חמשה עשר יום קודם העצרת וזהו ל"ג לעומר. אב"ן.

מחזור ויטרי סימן רסא

א"ת ביום ראשון של פסח. ט' באב. ב"ש. שני לו שבועות ג"ר. שלישי לו ראש השנה. ד"ק. רביעי (רביעי) לו קרית התורה. ה"ץ. חמשי לו צום כיפור. ו"ף. ששי לו פורים: והר"ב ו' אליקים נתן **סימן מובהק במועדים** שלא יטעה אדם בהם:

אם היום פורים: למחרתו בטול שמורים /שאורים/ יקרא לשליש ליל שמורים: קדש לרביע יום הבכורים: יתקע לחמשי תקיעה ושברים: מפר לערב ששי חרמות ונדרים: השביעי הוא יום הכיפורים: ליום אכילת מצות וממרורים: ויקונן בירמיה מספד תמרורים: יקיים החזון מקרא השביעיני במרורים: חוק נרות ולהלל גומרים: זמן מתן תורה לעם אדירים: קוף מזבח ערבה צריך בזמרים: שלשתם ביום תמים מתחברים: וזכר לדבר כי נר מצוה ותורה אור: נר. חנוכה. ותורה. מתן תורה. אור. יום ערבה: שמדליקין הנרות. שקורין צירייש: **וביום פורים הוא ל"ג בעומר. וזכר לדבר שם האחד פל"ג: פורים. ל"ג בעומר:** לעולם ביום תשרי סוכה: ביום גדליה כיפור: ביום אדר פורים: ביום פורים ל"ג: ביום ניסן. פסח: ביום י"ז בתמוז ט' באב: לעולם לכל החדשים כשראש חדש שני ימים מונין משני. והמלא אינו ראש חדש אלא יום אחד. והחודש הבא אחריו שני ימים. ויום ראשון הולך אחר המלא כדי למלאותו. ובזמן הבית היו מונין י' ימים עד יום הכיפור מיום שני של ראש השנה. ואחר החורבן מונים מיום ראשון: ע"כ ת': בי"ז בתמוז מתפללין סליחות: כענין חמשה דברים שאירעו לאבותינו בי"ז בתמוז. נשתברו הלוחות וביטל התמיד. והובקעה העיר. ושרף אפוסטמוס את התורה והעמיד צלם בהיכל:

שו"ת חתם סופר יורה דעה סימן רלג

אמנם ידעתי כי שמעתי שעכשיו אכשיר דרי וממרחק יבואו ידרושו את ה' בעה"ק צפת ביום ל"ג בעומר בהלולא דרשב"י ז"ל ואם כי כל כוונתם לשם שמים שכרם רב בלי ספק ע"ד ודיגולו ודליקו נרות עלי אהבה כמ"ש תוס' ר"פ אין מעמידין אבל מטעם זה בעצמו הייתי אני מן הפרושים כבן דרותאי שלא אצטרך להיות יושב שם ומשנה מנהגם בפניהם ושלא ארצה להתחבר עמהם בזה כי כבר כמה כרכורי' כרכר בפר"ח א"ח סי' תצ"ו בקונטרס מנהגי איסור שלו אות י"ד על המקומות שעושים י"ט ביום שנעשה להם נס מהא דאמרי' פ"ק דר"ה קמיייתא בטיל אחרינייתא מוסיפי' בתמי' [ובמקומו טרחתי הרבה לקיים מנהג עיר מולדתי ק"ק פפד"מ העושים פורים

ביום כ' אדר א' ומנהג מצרי' ביום כ"ג אדר שלפע"ד דאמרי' הוא מהאי ק"ו משעבוד לחירות אמרינן שירה ממיתה לחיים לא כ"ש אבל לקבוע מועד שלא נעשה בו נס ולא הוזכר בש"ס ופוסקים בשום מקום ורמז ורמיזה רק מניעת הספד ותענית מנהגא הוא וטעמי' גופא לא ידענא ובסידור מהר"יעבץ כ' ע"פי נסתר דהוה כב"ד שכלו חייב והוה זכאי דהיינו הוד שבהוד יע"ש אלא לפ"ז הי' ראוי' לקבוע כל טוב בהגיענו לגבורות ביום תשעה למנין בני ישראל אלא שבלא"ה ימי ניסן הם ואין מספידים בו ואי אתיהיב רשותא לכמוני לדבר מה שהי' נ"ל י"ל דכשם שסופרים דרך ירידה ממעלה למטה ויהי' יום הראשון חסד שבחסד לעומת זה מן נוקבי' עולים ביום הראשון מלכות שבמלכות וכן לעולם חתן וכלה יוצאים זה לקראת זה ופוגשי' זה בזה בנצח שבנצח ויום כ"ה למב"י יו"ד /י' אייר יום בקור פסח שני ולפ"ז ביום ל"ג הוא הוד שבהוד להורדות הניצוצות ולעומת זה הוא תפארת שבתפארת להיורדים להעלות בקדש ויש לבחון כי רגילים להתחיל מנהג קצת אבילות מיום ב' אייר עד יום ל"ג לעומר והנה יום ב' אייר הוא ממש ההיפך מיום ל"ג כי אז הוא הוד שבהוד להעולים ותפארת שבתפארת להיורדי' מתחילים להתאבל וביום ח"י אייר הוא היפך [מיו' ב' אייר כי אז הוא הוד שבהוד להעולים] ושמחים בו ומה שכתבתי מהעלאה ממטה למעלה כן הוא כי כל ימי הספירה מונחים בין יום שבת ליום נון כי ממחרת השבת תספרו עד יום נון וידוע מדת שבת התחתונה ונון אימא עילאה הרי שעולים בו וכנ"ל ולפי דאי' במדרש שמיום שכלה החררה שהוציאו ממצרי' הלכו ג' ימים בלא לחם ואח"כ ירד המן א"כ הי' הורדת המן ביום ל"ג בעומר וראוי' לעשות לזה זכר טוב אך הוא נגד ש"ס פר"ע ושם הארכתי מ"מ לעשותו יום שמחה והדלקה ובמקום ידוע דוקא שיהי' תל תלפיות שהכל נפנים לשם לא ידעתי אם רשאים לעשות כן והוה כעין מ"ש רלב"ח במי שנדר לקבר שמואל הנביא יע"ש וכבר עלה בלבי לומר לפמ"ש רמב"ן באגרת הנפלא שלו שכל מקום המקודש יותר מחברו חרוב ושמן יותר מחברו ע"כ הואיל ובעו"ה עדיין לא הגיע עד עתה זמן בנינו ע"כ הי' זאת כדי שלא יתישב ירושלים ביתר עז כי לא זכינו לכך מי יתן ויזכני הי"ת להיות ממישבים של ירושלים ועכ"פ לא ממחרסים וממחריבים ח"ו להאריך גלות ישראל.

Rabbi Avrohom Bleich

בית אהרן ניצוצי ל"ג בעומר

**עוד אמר כל מי שיש לו אמונה ברשב"י (יח*) יש לו חיזוק ברי' שמעון
בן יוחאי, כשם שהשי"ת הוא י"י לכל כך רשב"י הוא רשב"י לכל (יט),
אפילו לפחותים:**

יח*) ובדברי אהרן הביא שכ"ק אדמו"ר מוהרי"ו זצוק"ל אמר ביום ל"ג בעומר, כל מי שיש לו אמונה ברשב"י יכול להוושע, וכמו שכתב הבית אהרן, ע"כ. ובס' כחו דרשב"י כתב: וסיפר הריא"ז מרגליות ז"ל שהגיד לפני רבו הרב מבארנוב זצוק"ל ביום ל"ג בעומר מימרא זו שבספר בית אהרן, ור"ל שכל ישראל יש להם שייכות להוושע ביום ההילולא בל"ג בעומר מקטן עד גדול בזכותו הגדולה של רשב"י, ושמח מאד מדברות קודש אלו וביקש להביא לפניו את הספר בית אהרן ועיין שם.
יט*) שרשב"י יש בכוחו שייכות לכל ישראל אפי' לפחותים שבהם ומוכן עפ"י מ"ש לעיל בד"ה כתיב וכו' שהצדיקים מתקנים אפילו המלוככים וכו' ורשב"י מוכר גופן של ישראל לעולם.

Selected audio from our listeners

Help place children in Yeshivos [click here](#)